

ПРОТОКОЛ

№ 753

гр. София, 15.02.2024 г.

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, НО 23 СЪСТАВ, в публично заседание на петнадесети февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Андрей Ангелов

при участието на секретаря Даниела Д. Генчева
и прокурора Р. Ст. Б.

Сложи за разглеждане докладваното от Андрей Ангелов Частно наказателно дело № 20241100200704 по описа за 2024 година.

На именното повикване в 12:00 часа се явиха:

ЛИШЕНИЯТ ОТ СВОБОДА С. Ю. М. се явява лично, доведен от затвора гр. София и с адв. Е.П., преупълномощена от адв. Д. М., упълномощен защитник на лишения от свобода М..

ЗА НАЧАЛНИКА НА ЗАТВОРА се явява инсп. М. М. с днес представено пълномощно.

ПРОКУРОРЪТ: Да се даде ход на делото

ИНСП. М.: Да се даде ход на делото.

АДВ. П.: Да се даде ход на делото.

ЛИШЕНИЯТ ОТ СВОБОДА М.: Да се даде ход на делото.

СЪДЪТ намери, че са налице предпоставките за разглеждане на делото
и

О П Р Е Д Е Л И :

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО

СНЕМА САМОЛИЧНОСТ НА ЛИШЕНИЯ ОТ СВОБОДА, както следва:

С. Ю. М. роден на **** г. в гр. Крумовград, българин, български гражданин, средно образование, разведен, живущ в с. Карамфил, общ. Момчилград, област Кърджали, ЕГН *****.

СЪДЪТ РАЗЯСНЯВА ПРАВАТА НА ОСЪДЕНИЯ в настоящото производство.

ОСЪДЕНИЯТ М.: Разбрах правата си. Нямам искания за отводи към състава на съда, прокурора и секретаря.

ПРОКУРОРЪТ: Няма да представям доказателства.

ИНСП. М.: Представям актуална към днешна дата справка от МП ГДИН затвора гр. София относно изтърпяното към момента наказание „лишаване от свобода“ от С. М..

АДВ. П.: Представям писмени доказателства, а именно две заповеди от заместник министъра и от главния секретар, че С. М. полагащ доброволен неплатен труд стриктно изпълнява поставените му задачи, качествено и в срок, като едното писмо е от 10.10.2023г., а другото от 07.02.2024 г. и са адресирани до началника на затвора гр. София.

Представям сертификат за завършен компютърен курс от С. М. от 31.08.2022 г.

Да се приеме представената от инсп. М. актуална справка за изтърпяното към момента наказание на лишения от свобода М..

ПРОКУРОРЪТ: Да се приемат представените от защитата доказателства, както и справката от инсп. М..

ИНСП. М.: Да се приемат доказателствата, представени от адв. П..

СЪДЪТ намери, че представените от инсп. М. и от адв. П. документи са относими към предмета на делото и

О П Р Е Д Е Л И :

ДОПУСКА в качеството на писмени доказателства по делото актуална справка от МП ГДИН, Сертификат за завършен компютърен курс и 2 броя писма от Министерство на правосъдието на Република България.

Поради изчерпване на доказателствените искания

СЪДЪТ

О П Р Е Д Е Л И :

ДАВА ХОД НА СЪДЕБНОТО СЛЕДСТВИЕ

ДОКЛАДВА ДЕЛОТО с постъпилото от защитника на осъдения М. искане за неговото условно предсрочно освобождаване.

АДВ П.: Поддържам искането.

СТРАНИТЕ (по отделно): Нямаме други искания по доказателствата.

СЪДЪТ, на основание чл. 283 от НПК

О П Р Е Д Е Л И :

ПРОЧИТА и ПРИЕМА писмените доказателства по делото вкл. и днес допуснатите в качеството на такива документи.

Считайки делото за изяснено от фактическа страна

О П Р Е Д Е Л И :

ОБЯВЯВА СЪДЕБНОТО СЛЕДСТВИЕ ЗА ПРИКЛЮЧИЛО

ДАВА ХОД ПО СЪЩЕСТВО

ИНСП. М.: Становището на началника на затвора гр. София е че молбата на осъденото лице е допустима, но не е основателна. Налице е само

първата изискуема от закона предпоставка, а именно че същият е изтърпял повече от $\frac{1}{2}$ от наложеното му наказание, което е видно от представената в днешно съдебно заседание справка.

По отношение на втората предпоставка се смята, че от наличните към момента доказателства не може да се направи обоснован извод за настъпила трайна тенденция на поправяне и превъзпитаване на осъденото лице с оглед постигане целите на наказанието.

С оглед на изложеното се смята, че молбата му би следвало да бъде оставена без уважение.

ПРОКУРОРЪТ: Становището на СГП няма причина да се изолира и да не се солидаризира с изразеното такова от представителя на началника на затвора гр. София.

Действително към настоящия момент, така както е представена и пред Вас приетата писмена справка, изготвена от началника на затвора е изтърпяно повече от $\frac{1}{2}$ от наложеното наказание 4 години „лишаване от свобода“ на осъденото лице М.. Търпимия остатък е 8 месеца и 15 дни.

Така както е изготвен доклада от представителя на СДВР към Затворническо общежитие Казичене имам основание да считам, че същото освен че има достоверен характер, същото поставя проблеми, които не са постигнати, като корекционни дефицити в програмата за изпълнение на плана на присъдата, като констатираните актуални дефицитните зони по този план на присъдата се отчитат в 46 точки, с много минимална редукция от първоначално определените 52 такива.

Така както е описано в Плана за изпълнение на присъдата, която е и препланирана, всъщност имаме и препланиране на присъдата - отчетени са проблемни зони по отношение на отношението към правонарушението, злоупотреба с алкохол и наркотици и умението за мислене. В този смисъл изпълняващите длъжностни лица при администрацията на затвора са дали становище, че изпълнението на плана в тази част на присъдата следва да продължи до постигане на целите по чл. 36 от НК.

Аз никъде не намерих в затворническото досие доказателства, които са важни при препланирането на присъдата следва да бъде отчетена разпоредбата на чл.157-а от ЗИНЗС, а именно, че трябва да се подготви лишеният от свобода за живот на свобода. Т.е., тези цели на плана и изпълнение на наказанието не фигурират в плана.

Въпреки, че лицето е ненаказвано, а е награждавано, аз виждам и добри позитиви при изпълнение на задълженията му в местата за лишаване от свобода, които са регламентирани в специалния закон на ЗИНЗС, като добри позитиви на неговото поведение, но поведението му само по себе си не е достатъчно за даде общия извод за реални постижения и заслуги, каквото е изискването на разпоредбата на чл. 437 от НПК.

В този смисъл считам, че към този момент не са налице достатъчно доказателства за постановяване на вашето решение за условно предсрочно

освобождаване.

АДВ. П.: Моля да приемете, че към настоящия момент са налице всички основания предвидени в чл. 70 от НК осъденият М. да бъде предсрочно условно освободен, като в този смисъл са налице не само фактическо изтърпяване, но и данни за започнало трайно и необратимо поправяне на осъденото лице.

На първо място, относно обективната предпоставка изтърпяване на най малко $\frac{1}{2}$ от наказанието, в случая тя не само е налице, но е и налице останал твърде малък незначителен остатък от определеното общо наказание. Наказанието е 4 години, а правото да получи предсрочно освобождаване е след изтърпяване най-малко на 2 години. Към момента остатъкът е 8 месец и 15 дни, т.е. той е много по незначителен от това което той е изтърпял до момента в сравнение с обективната предпоставка, която изисква чл. 70, да е изтърпял поне 2 години, както е наложеното наказание 4 години. Очевидно е изтърпял е повече от $\frac{1}{2}$.

На следващо място освен че остатъкът е твърде незначителен, като обективна предпоставка, не може при комплексна преценка за всички данни за неговата личност и поведение в затвора да се направи извод, че не е започнало неговото поправяне. В този смисъл в производството по чл. 437 НПК условието за допускане на предсрочно освобождаване не е окончателно да се е поправил и превъзпитал осъденият, а да е дал доказателства за започнат такъв траен необратим процес на поправяне. Не да се стигне до крайната цел, а да е започната и да е сигурен извода, че това което е започнато, като поправяне е постоянно и трайно поведение. Ние считаме, че именно такова трайно поведение на поправяне на лице, предвид всички аспекти на неговия живот, който той е демонстрирал вътре в условията на затвора.

Имам в предвид, че от една страна той работи, дори е и награждаван, т.е. не само формално той е започнал да полага труд, за да може да му се съкращава престоя в затвора, а той го работи с усилие, със сърцатост си изпълнява трудовите задължения и желания. В този смисъл са и двете писма, които днес представихме, като писмени доказателства до началника на затвора, защото има разлика дали просто ще започне работа за да може фактически по-бързо да му се съкращава определеният общ срок на наказание или ще работи така, както той е похвален в процеса на работата си от своите началници, за начина по който изпълнява тези си задължения.

Поведението му очевидно е не само добро, но и е показал една категорична тенденция, че той цени обществените ценности и порядки и условията в затвор, след като е награждаван и то няколко пъти през различни периоди от време. Може да няма и награди, което означава, че се е справил нещо инцидентно с добро поведение в затвора, а тук намираме една трайна тенденция в дълъг период от време той да бъде награждаван и за това говорят няколко на брой награди, а не просто 1 инцидентна..

Постарал се е да повиши своята квалификация и участва в компютърен

курс. Това означава, че той желае да бъде приобщен в социалния живот след излизането си от затвора, т.е. да придобие умения, които да му помогнат да се внедри в обществото.

Всички тези доказателства не могат да не бъдат отчетени и те се прибавят и се синхронизират и с изготвения доклад, че актуалните дефицитни зони към момента са 44 точки. Считам, че тези точки са незначителни. Т.е., дефицитът, който следва да се набави е доста по-нисък от половината. Това че единия дефицит се изразява в отношението му към правонарушението, което е проблемна зона считам, че не може да доведе до изключителна критика от страна на съда точно към този тип отношение към правонарушението, защото в крайна сметка осъденото лице има своя гледна точка за правонарушението и това, че не се съгласява с приетото от страна на съда не означава, че не е дал доказателства, че се е поправил в затвора. Може би лично вътрешно не е съгласен с крайното решение на съда. Но не е толкова проблемна тази дефицитна зона. Важното е по какъв начин той се е опитал да се внедри в затвора, че е приел един обществено полезен начин на живот, който би му помогнал да се социализира след излизането си от затвора. Няма пререкания, не е показал че не е адаптиран в условията на затвора, по никакъв начин не е показал, че е конфликтна личност и не може да се приспособи с условията и порядките. Напротив, спазвал е условията и порядките такива, каквито са, без никакви отклонения и считам, че всичко това доказва за една трайна и устойчива нагласа да спазва обществените правила и нормативи и е дал доказателства за започнало поправяне и превъзпитаване.

В този смисъл Ви моля да допуснете предсрочното освобождаване на осъдения М..

ЛИШЕНИЯТ ОТ СВОБОДА М.: Поддържам адвоката си. Промених се много, оправих се. Съжалявам за стореното. Взех си поука. Моля да ме освободите предсрочно условно.

СЪДЪТ

О П Р Е Д Е Л И :

ДАВА ПОСЛЕДНА ДУМА НА ЛИШЕНИЯ ОТ СВОБОДА

ЛИШЕНИЯТ ОТ СВОБОДА М.: Моля да бъде предсрочно освободен от остатъка на наложеното ми наказание.

СЪДЪТ СЕ ОТТЕГЛИ НА СЪВЕЩАНИЕ.

СЪДЪТ след съвещание намери за установено следното от фактическа и правна страна.

Производството е по реда на Глава 35, Раздел 1 от НПК и е образувано по молба на лишения от свобода С. Ю. М., подадена чрез негов упълномощен защитник за условното му предсрочно освобождаване от остатъка на наложеното му наказание по НОХД 14611/2021 г. по описа на СРС, по което с влязла в сила на 31.05.2022 г. присъда М. е осъден на наказание „лишаване от свобода“ за срок от 4 години, определено му като общо такова за престъпления по чл. 152, ал. 1, т. 2, вр. чл. 18, ал. 1 от НК, по чл. 150, ал. 1 от

НК и по чл. 170, ал. 2, вр. ал. 1 от НК

Настоящият съдебен състав намери, че така депозираната молба не се явява основателна, тъй като не са налице в своята кумулативна даденост всички изискуеми от закона предпоставки за условното предсрочно освобождаване на М.. В тази връзка съдът акцентира, че институтът на условното предсрочно освобождаване от остатъка на наложено наказание „лишаване от свобода“ се явява изключение от правилото, че всеки деец следва да изтърпи изцяло наложеното му наказание и именно в изключителни случаи, когато освен формалното изтичане на половината или 2/3 от наложеното наказание деецът е дал убедителни доказателства за своето поправяне, които да сочат, че целите на наказанието са изпълнени в цялост чрез пребиваването му в пенитенциарното заведение, е предвидена възможност същият да бъде условно предсрочно освободен. В конкретния случай съдът намира, че това не е така.

Несъмнено от представените доказателства включително и в днешното съдено заседание справка е, че е налична формалната предпоставка, свързана с фактическото изтърпяване на повече от половината от страна на М. на наложеното му наказание. Към днешна дата фактически той е изтърпял 2 години, 8 месеца и 8 дни, от работа е приспаднато времето от 7 месеца и 7 дни, всичко 3 години, 3 месеца и 15 дни и му остават да изтърпи 8 месеца и 15 дни. В този смисъл не е спорно по делото, че С. М. е изтърпял фактически повече от половината от наложеното му наказание от 4 години „лишаване от свобода“.

Не така стои въпросът, според настоящия съдебен състав, с втората кумулативно изискуема предпоставка, визирана в материалния закон, а именно наличието на убедителни доказателства за поправянето на лицето при престоя му в пенитенциарното заведение.

Видно е от материалите, съдържащи се в затворническото досие на М., а и от днес представените от защитата такива, че е налице несъмнено положителна тенденция на поправяне при пребиваването на М. в затворническото заведение. Видно е, че същият не е наказван. Напротив, награждаван е петкратно. Установява се, че е трудово ангажиран и че съвестно и отговорно изпълнява трудовите си задължения.

От друга страна, на така посочените позитивни тенденции в развитието на неговата личност, се противопоставят констатациите на пряко ангажираните с поправителния и превъзпитателния процес на М. лица, отразени в изготвения по делото и конкретно за настоящото производство доклад. Там оценката на риска от рецидив е приета като такава със средни стойности, като проблемни зони са посочени отношение към правонарушението, злоупотреба с алкохол, злоупотреба с наркотици и умение за мислене, като след проведена корекционна работа рискът от рецидив е занижен към средните стойности от 46 точки.

На следващо място, съдът не може да не отчете и факта, че наказанието „лишаване от свобода“, което към настоящия момент М. търпи е определено като общо такова за три престъпления, свързани с нарушаване на

неприкосновеността на жилището и най-вече половата неприкосновеност на лице от женски пол. Налично е и четвърто престъпление по чл. 354-а, ал. 5, вр. ал. 3, пр. 2, т. 1, пр. 2 от НК, за което на М. е наложено наказание „глоба“. В този аспект и съдът преценява, че личността на конкретния деец разкрива завишена степен на обществена опасност.

Като краен извод и обобщение може да бъде посочено, че съдът приема, че е налице положителна промяна в поправянето на личността на М., свързана с пребиваването му в пенитенциарното заведение, но констатираните от затворническата администрация дефицити в зоните, посочени по-горе сочат, че целите на наказанието и към настоящия момент не са изпълнени в тяхната цялост.

Ето защо и съдът прие, че доказателствата към настоящия момент не са достатъчни, за да бъде направен убедителен извод, че поправянето на М. е до степен, която да обезсмисля по нататъшното изпълнение на наказанието „лишаване от свобода“.

Съпоставен с периода на наложеното му наказание „лишаване от свобода“ остатъкът от 8 месеца и 15 дни не се явява незначителен, както твърди защитата и в този смисъл и това не се явява достатъчно основание за условното му предсрочно освобождаване.

Именно по изложените мотиви съдът намери, че корекционната работа с М. следва да бъде продължена, като принципът за прогресивната система за изпълнение на наказанието следва да бъде реализиран в пълнота.

Воден от горните мотиви

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, Наказателно отделение, 23 състав

ОПРЕДЕЛИ:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ молбата на осъдения С. Ю. М. с ЕГН ***** за условното му предсрочно освобождаване от остатъка на наложеното му наказание „лишаване от свобода“ по НОХД 14611/2021 г. по описа на СРС, НО, 8 състав.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО подлежи на обжалване и протестиране пред САС в 7-дневен срок от днес по реда на Глава 22 от НПК.

Препис от протокола да се издаде на адв. П., без изрично разпореждане на Председателя на съдебния състав.

Протоколът изготвен в съдебно заседание, което приключи в 12,45 ч.

Съдия при Софийски градски съд: _____

Секретар: _____